

نقاب لرونکي انجلی
نا و ن

لیکوال --- ادریس ساحل ساپی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لیکوال --- ادیس ساحل ساپی

پیل

د دنگ چنار د سر څخه مرغیو وزری وپړقولي او هوا ته پورته شوی چنار ته پنځه متره لري د یو ځوان په مخ د تندی راغلی وینی بنکاریدی لږ وروسته په ځمکه پرمخ پریوت یو ځنور خپل خواته ولاړ کس ته وویل وگوره ژوندی دی هغه یی په ملا پینه کینوده پری زور یی کړی بیرته یی تری پینه لری کړه هغه لا څه نه و ویلی چی د پروت ځوان د ملا څخه وینو داره وکړه خری دریشی یی ورو په ورو سور رنگ خپلوو ځنور د توپک شپیلی د بل ځوان چی لاسونه یی په رسی تړل شوی و سر ته و نیوله ځوان توپک او بیا ځنور ته په داسی غوښتونکی نظر وکتل لکه د خپل ژوند خیرات تری غواری ځنور سړی وویل اوس ته ما ته داسی دلیل پیش کړه چی زه د هغی دلیل په وجه تا په وینو کی ونه لمبوم ځوان وویل زه نهه خویندی او یوه تور سړی مور لرم وروونه می نشته پلار می هم وفات شوی یواځی زه یم چی د کور خرچه پوره کوم ځنور وخنډلی بیا یی وویل اصل کی ته د وژلو لایق یی په خویندو دی حرامی پیسی خوری د لاس تړلو پنځو کسانو چی یو یی د عزرایل سره معامله کړی وه او خپل روح یی ورکړی و او پاتی څلورو کسانو مرگ ته شیبی شماری د بر سره یو کس چی د نورو په رتبه کی لوړ معلومیده ځنور ته وویل ته د کومه حلالی پیسی خوری ټول ژوند مو د حرامو پیسو په خوړلو او د نورو په وژلو تیر شو تاسو د پنجاب غلامان یی بیا یی خپلو ملگرو ته وویل د دوی ناولو څیرو څخه چی هدف یی د بیگناه انسانانو وژل دی خپل ژوند مه غواری پریرده چی مونږ ووژنی تر څو دوی ته ثابتنه شی چی دا هیواد نه ماتیدونکی ځواک لری هیڅکله به یی دی سپکو خلکو ته پرینږدی که مونږ پنځه تنه وژل کیږو زمونږ په ځای په زروونه کسان نور د دوی سره د جگری میدان ته راځی محسنه ته مه خپه کیږه ستا د کورنی سره الله تعالی ملگری دی الله تعالی خپل هیڅ بنده بی سرپناه نه پریردی د ځوان په دی خبرو لاس تړلی کسانو مورالونه لوړ شو ټولو په یو اواز وویل جگړن صیب مونږ د مرگه نه ډاریزو دا هیواد او دا ملت دی تل سرلوری وی ځنور چی د دوی په دی خبرو د قهر سور شین کیدو جگړن ته وویل ستا لکه چی مرگ ته ډیره بیره ده غم مکوه ستا لمبر هم رارسیری بیا د محسن په لوری ورغلی ورته وویل تا خود

خپلی کورنی په خای خپل هیواد ته لومړیتوب ورکړو اوس به خپل مرگ په خپلو سترگو وویښو محسن وویل ډارنه ډز دی وکړه ستا پشان ډارنو خلکو ته مونږ خپله کورنی د خاڼ د بچ کیدو لپاره نه واسطه کوو د ځنور په لاس کی د نیول شوی توپک د شپیلی لوگی پورته شو بیا ورپسی دوو کسانو هم د نری سره خدای پامانی وکړه او د نری د ستړی ژونده د اخرت ابدی ژوند په لور لارل ځنور د جگړن سر ته توپک ونيو وویل ستا ډیره بیره وه کله اوس به دی زه بیره ختمه کړم او د دی نری نه به دی رخصت کړم جگړن وویل مونږ یواځی د الله تعالی خخه ویریرو او هغه ته سوال او زاری کوو ستا پشان خاینو خلکو ته چی موخه یی د هیواد وړانول دی مونږ سوال نکوو د جگړن په خپل مخ د کونداغ گوزار احساس کړ د خولی یی لپه وینی وبهیدی دځنور په مخ یی لاری تو کړی ځنور په خپل مخ لاس راکش کړو په لاس یی وینی نری لیکه وکړه ځنور د جگړن سینی ته لغته ورسپخه کړه جگړن شاته ولوید ځنور د توپک شپیلی د جگړن تندی ته برابره کړه وویل د توپک د شپیلی مخاطب ته یی زه نه یم د خبرو حق زما سره دی ته باید غلی شی جگړن وویل الله تعالی هر چا ته دا حق ورکړی او هیڅوک تری دا حق نشی اخیستی د توپک لوگی پورته شو جگړن په سر کی درد احساس کړو ورپسی د ډزو باران جوړ شو ځنور شاته وگتل وویل کمانډویان راغلل دوه کسانو سپینی جامی سری شوی ځنور هم په خپل لاس وینه ولیده کمانډویانو پرله پسې ډزی کولی ځنور او ملگری یی په غر کی د د څیریو په ونو کی پناه شول کمانډویانو ډزی بندی کړی څو کسانو ځانونه تر جگړن پوری راوړسول یو یی د جگړن په سر مالوچ کینودل وویل جگړن صیب ښه یی جگړن وویل اوس خو ښه یم

د عملیات خونی دروازه خلاصه شوه په تذکره کی یو ناروغ تر بلی خونی ویورل شو دوه عسکرو د نارووغ د خونی دروازی سره امنیت نیولی و نیم ساعت تیر شو دوه عسکر د روغتون په دروازه راننوتل ورپسی یو بل کس چی عمر به یی د پنخوسو کالو پوری و راننوت څلور عسکر نور هم راننوتل د دروازی تر څنگ ولاړ یو عسکر بل ته وویل جنرال صیب راغلی د جنرال د رارسیدو سره سم دواړو عسکرو سلام وکړ جنرال وویل د جگړن حالات څنگه دی یو عسکر وویل ډاکتر صیب وویل چی په وخت مو رارسولی په څو ساعتونو کی به په هوش راشی جنرال وویل څوک څوک مړه دی عسکر وویل زید عبد الله جلال او محسن وژل شوی جنرال د محسن د نوم په اوریدو اواز ژړغونی شو وویل الله تعالی دی د محسن دوی په کورنی رحم وکړی دا یو د کور هستی یی درلوده ظالمانو تری هغه هم واخیسته بیا د جگړن خونی ته ننوت پنخلس دقیقی وروسته د روغتون څخه ووت د وتلو په وخت کی یی عسکرو ته وویل ډیر پام کوی نور مو تر ته وخوت او لاړ د مازیگر وخت و جگړن په هوش راغلی و د روغتون په دروازه کی دری کسان چی ورخطا معلومیدل راننوتل یو کس د ډاکتر څخه وپوښتل جگړن په کومه خونه کی دی ډاکتر وویل کوم هغه سهار چی لگیدلی و راغلی کس وویل هو ډاکتر دوو ولاړو عسکرو ته اشاره وکړه وویل هغی خونه کی دی څو ساعته وروسته جگړن سترگی غړولی خواته ناست کس ته یی وگتل په سختی یی وویل گلابه تاسو چا خبر کړی گلاب په خدا کی وویل د قرارگاه څخه یی خبر راکړو مونږ هم ځان راورسوو جگړن وویل کور کی خو به څوک نه وی خبر گلاب وویل نا ندی خبر ورته ومی ویل چی ښار ته ځم کاکا دوی کره څه وخت می هلته دی جگړن وویل کاکا دوی خبر دی گلاب وویل کاکا او د کاکا ځوی طاهر خبر دی او د کاکا میرمن خبره ده نور څوک ندی خبر جگړن نوری پوښتنی بس کړی دروازه خلاصه شوه څوک راننوت جگړن دروازی ته یی وگتل د کاکا په لاس کی یی خلطه د جوسانو ډکه وه کاکا یی د جگړن خواته راغلی په خوله یی موسکا خپره وه جگړن ته یی وویل وراره گله اوس څنگه یی جگړن وویل ښه یم کاکا کاکا یی وویل ما درته دا جوس راوړل درله ښه دی طاهر ته می ویلی د ښار څخه ډوډی راوړی کاکا غټ مخ درلود پراخه تندی به یی تل اوار و په خوله به یی موسکا خپره وه د جگړن دوی سره یی ډیره مینه درلوده څو ورځی وروسته جگړن د روغتون څخه رخصت شو او د

لیکوال --- ادریس ساحل ساپی

استراحت لپاره کور ته لار د جگړن پوښتنی ته د لري لري ځایونو میلمانه
راتل حجری ته چایونه وړل کیده

ډله د عملیاتو لپاره چمتو ولاړه وه جنرال د ډلی شاوخوا گرځیده ناڅاپه ودرید
وویل جگړنه ته خپلی دندی ته راستون شوی جگړن وویل هو جنرال صیب
جنرال وویل لږ نور استراحت به دی کړی و بیا به راتلی جگړن وویل یوی
میاشت رخصت راباندی هم ډیر و افغانیت می اجازه رانکړه چی زه دی په
ارامه خوبونه کوم او ملگری می دی د دښمن سره په سختی جنگیږی جنرال
وویل افرین ستا په څیر اتلان چی وی دا نظام هیڅکله ماتی نه خوری بیا یی
وویل څه وخت راغلی جگړن وویل دوه ساعته مخکی جنرال وویل بیا خو ه
درڅخه گیلمن یم بیخی دی زما پوښتنه ونکړه جگړن موسک شو جنرال هم د
خندا لپاره خپله خوله خلاصه کړه مخامخ سپین غابڼونه یی ښکاره شول جنرال
پنځوس کلن و شل کاله یی په پوځ کی دنده ترسره کړی وه د طالبانو د
حکومت په راتک سره روسی ته لار هلته یی څه زده کړی نوری هم وکړی
کله چی د طالبانو رژیم ړنگ شو افغانستان ته راغلی او په پوځ کی دنده
ترلاسه کړه هغه په زرورتیا کی یو نوم درلود تر لري لري ځایونو به یی
کیسی کولی موتری ډکی شوی جگړن هم یو موتر ته وختو د خړو خاورو
دوری پورته شوی موټرو تر شالیکی پریښودی جنرال وویل الله مو بریالی
کړه تر یو وخت پوری موټرو پسی گنل بیا خپلی خونی په لور روان شو نیم
ساعت وروسته د ډزو غرونه تر لري اوریدل کیدل یو کس غږ کړی راکیت
دی جگړن مخامخ وگنل یو کابو پنځه دیرش کلن سړی چی اوږده ږیره یی
درلوده او سپینی جامی یی اغوستی وی راکیت په اوږه ایښی او خوله یی د
جگړن دوی په لوري سمه کړی وه د راکیت د خولی لمبه پورته شوه د راکیت
مرمی د جگړن دوی په لوري لاره لنډوله جگړن پروت وکړ مرمی لږ مخکی
ولگید دوری شوی جگړن غږ کړی ټول ښه یی هر یو د ځان د ښه والی ډاډ
ورکوو کمال چی دورین دار توپک یی په لاس کی نیولی و خپل د توپک

لیکوال --- ادریس ساحل ساپی

شپیلی د راکیت والا په لور سمه کړه د بسم الله د غږ سره سم راکیت په ځمکه ولويد د راکیت خاوند هم پری د پاسه پریوت جگړن وویل افرین کماله کمال دی وکړ کمال وویل اخر د چا د قومندی لاندی یم جگړن وخنډل وویل مونږ ټول د الله تعالی د قومندی لاندی یو هغه چی څه وایی مونږ یی باید ومنو کمال وویل دا خو ده تر ډیره د ډزو غږونه و مازیگر وخت و جگړه ودریده جگړن د خپل ځایه پاڅید مخامخ یی وسله نیولی وه یو یو کس پاڅیده جلال وویل خدایه شکر نور می پښی ماتی شوی موټری په قرارگاه راننوتی جنرال یی مخی ته ودرید وویل څنگه شو جگړن وویل دښمن مو په شا کړ بیا به هیڅکله د هغی ځای نیولو جرأت ونکړی جنرال وویل تلفات جگړن وویل دری ملگری مو شهیدان او څلور ملگری مو ټپیان شو د دښمن اته کسان مو ووژل پنځه مو ونيول او دری ټپیان یی د ځان سره ویورل جنرال وویل زمونږ ټپیان څه شول جگړن وویل روغتون ته مو انتقال کړل جنرال وویل افرین زمریانو ځی لار شی ارام وکړی ستړی شوی به یاست

د شاتو مچی د یو گل سره مخه ښه وکړه او د بل گل میلمنه شوه د توت د ونی یوی مرغی خپلو بچو ته د رزق راوړلو لپاره په نامعلوم لوری سفر وکړ د لمر رڼا د کړکی له لاری خونۍ رڼا کړی وی د چوکو په منځ کی پروت میز بانندی د سهار چای کینودل شوی و په چوکو ناست پوځیانو د چای څښلو تر څنگ خپلو کی خبری کولی جگړن د بر سر چوکۍ نیولی وه او د کمال سره په خبرو مشغول و جنرال په بیره راننوت رنگ یی الوتی و ورخطا معلومیده ټول پوځیان په خپلو ځایونو ودریدل جنرال وویل بیره وکړی ځانونه مو تیار کړی جگړن وویل خیرت خو دی جنرال صیب جنرال وویل د دی ځایه کابو اوه سوه متره لرې یوی پوستی بانندی مخالفینو برید کړی له مونږ غوښتنه شوی تر څو زر تر زره ورسره مرسته وکړو جگړن د خا په ښه سر وخوځو پنځه دقیقۍ وروسته پوځیان په وسلو سمبال د تیاری په حالات کی ولاړ و جگړن د نورو لږ رامخکی شو وویل ډله تیاره ده جنرال صیب جنرال وویل الله تعالی مو بریالی راستانه کړه په مخه مو ښه پوځیان موټرو ته وختل موټرو تور لوگی تر شا پریښودل او په غزیدلی سرک په چټکی سره روان شو لږ وخت وروسته یو کس غږ کړی مرسته راورسیده د پوستی په دیوال مرمی لگیده لږه دوره

لیکوال --- ادریس ساحل ساپی

پورته شوه يو کس منډه واخيسته سپینی جامی او اوږده وینستان یی درلوده
جگړن د امبی څخه د امبی د پاسه ناست کس ته غږ کړ جلال درڅخه بچ نشی
جلال فیکه د منډه وهونکی کس ته سمه کړه د فیکه د خولی سری مرمی ووتی
یواځی سری مرمی نه وی د مرمو سره عزرایل هم د لاری ملگرتیا کوله د
منډه وهونکی کس سپینی جامی سری شوی پرمخی په ځمکه ولوید د موټرو
پوځیان په بیره بنکته شو جگړه نوره هم زوروره شوه د پوستی دننه پوځیان
چی د دوی په سر د عزرایل سره تړون شوی و اوس وشلیده د پوستی دننه
پوځیانو د شکر سجدی ترسره کولی یو ځوان بیا د بل ټپی کس سر ته ناست و
او هغه ته یی ډاډ ورکوو وویل قاسمه وزغمه زمونږ ملگری راورسیدل مونږ
به تا ډیر زر روغتون ته انتقال کړو قاسم د سر څخه پټی تاوو شوی وه د پټی
څخه لږه وینه راوتی وه او سپین بنجاج یی سور کړی و قاسم په سخته ساه
اخيسته د پوستی قومندان څو ډزی وکړی بیا یی وویل زهیر ه څنگه دی زهیر
ووویل قومندان صیب حالات یی خراب دی باید زر تر زره یی روغتون ته
یوسو قومندان وویل جگړه اوس ودریزی بیا یی بیرته خپلی جگری ته توجو
واړوله زهیر وویل قاسمه تا خو زمونږ سره تل په سختو کی مرسته کړی خو
مونږ د تا سره مرسته نشو کولای قاسم په سختی د زهیر په لوری وگتل ورو
یی وویل ژوند تل همداسی بی وفا یی زما د مرگ څخه سمدلاسه زما مور
خبره نه کړی داسی نه چی هغه هم توخی واخيست په ورو ورو یی د شهادت
کلمه تکرار کړه سر یی بنی لوری ته کور کړ زهیر وویل قاسمه قاسمه خو
قاسم د دنیا سره خدای پامانی کړی وه او د خپلو ارمانونو سره یو ځای د دنیا
څخه وکوچید قومندان زهیر ته وگتل د زهیر د سترگو اوبنکی په غومبرو
راروانی وی تر لږ وخته جگړه وه ډزی ورو ورو ختمی شوی
جگړن د پوستی په لور ورغلی د پوستی قومندان د باندي راووت جگړن وویل
زه جگړن د پوستی قومندان وویل جگړن صیب تا به څوک څنگه نه پیژنی ستا
د اتلوالی کیسی خو هر څوک کوی مونږ هم اوس ولیدی جگړن وویل مننه دا
ستاسو نیک نظر دی جگړن خپلی خبری ته ادامه ورکړه وویل تلفات مو
څومره دی ډیره مرگ ژوبله خو به نه لری د پوستی قومندان وویل جگړن
صیب یو ملگری مو شهید شو او بل ټپی دی جگړن غږ کړی ډاکټره یو ټپی
دی یو ځوان چی بکس یی په لاس کی نیولی و پوستی ته ننوت جگړن او د
پوستی قومندان هم دننه ننوتل جگړن په زهیر سترگی ولگیدی د زهیر اوبنکو
د زهیر په مخ لاره جوړه کړی وه او گریوان ته روانی وی جگړن وویل هر

لیکوال --- ادریس ساحل ساپی

خه چي الله تعالى بنده ته په برخليک کي ليکلي وي هغه ورسيری الله دی شهيد ته جنت فردوس نصيب کړی کمال جلال حميد او خو نور کسان هم پوستی ته دننه ننوتل زهير وويل په دی خپه نه يم چی په مونږ برید وشو کاش د قاسم پر خای الله تعالى زه خان ته غوښتی وي خو د قسمت کار دی الله تعالى ښه پوهيری بيا يی خبری وغزولی وويل قاسم په کور کي ويلي و چی يوه ډاکټره يی ليدلي ده غواری د هغی سره واده وکړی خو پلار يی ورسره نه منله ويل يی چی خلک به خه وایي چی خوی يی په خپله خوښه ښخه کوی قاسم ورته ويلي و چی دا خو يی خه خلکو ته نه کوی چی د خلکو خبرو پسی به گرخی خو پلار يی نه منله قاسم هم تری خپه راووت خو میاشتی کور ته نه تلو پلار يی پسی ډير جوابونه راوليرل خو د به ويل که ډاکټره راته کوی سمه ده او که نه نه درخم پلار يی هم مجبور شو د ډيرو جرگو وروسته د ډاکټری کورنی راضی شوه د په خپل معاش د واده ټول مصارف پوره کړل تل يی له ما سره مرسته کړی وه ارمان می و چی احسان يی پوره کړم تيره ورخ مو معاش واخيست هغه پیسی کور ته وليکلي له ما يی قرض و غوښت ويل يی چی مرسته راسره وکړه ما ورته ټولی پیسی ونيولی ويل يی چی دوه اونۍ وروسته می واده دی کله چی تلم د خان سره به يی یوسم سبا ته کور ته تلو اجازه يی اخيستی وه همغه چی د کوره مرور شوی و بيا کور ته نه و تللی یولس میاشتی يی وشوی ويل يی چی واده ته می خم خو دی بی رحمه جگری د هغی ارمانونه ووژل اوس د دی جسد څنگه زه هغوی ته یوسم زه به څنگه د هغی پلار ته ووايم چی هغه خوی چی تا باید په گل فوش کړی موټر کي ليدلی وي مونږ درته د هغی بی روحه جسد په امبولانس کي راوړ زه به د هغی مور چغی څنگه واورم چی یولس میاشتی يی د خپل خوی د راتگ لپاره دروازی ته گنل زه به د هغی ناوی څنگه ووينم چی د بی راته تل صفتونه کول زه به د دی هغه خویندو ته خه جواب ورکوم چی د خو اونيو راهیسی يی د خپل ورور واده ته تیاری نيولی خوشحاله وي خاندلی او اوس د غم ټپي وایي زه به د دی هغه کوچنی ورور ته څنگه وگورم چی تر اوسه يی د واده لپاره کارونه ترسره کول خو اوس د خپل ورور فاتحی ته راغلی کسانو ته چای وروری زه به د دی وررونو ته څنگه مينه ورکړم چی د کاکا واده ته يی نوی کالی اخيستی و خو اوس به د خياط سره پاتی شی زه به د دی هغه نيکه اوس په څرنگه حالات کي وينم چی د خپل لمسی د واده لپاره يی دوه پسونه رابيل کړی و او ويل يی چی دا دوه دانی دی یو يی زما لخوا څخه او دا بل می د ښخی لخوا خو اوس

ليکوال --- ادریس ساحل ساپی

به دا قاسم پسی په خیرات کی حالیری پلار می راته ویل چی قاسم ته د واده لپاره ته جامی وکړه اوس چی زه لارم نو پلار ته به څه وایم چی ما قاسم ته د واده تحفه کی کفن واخیست زه به می کوچنی خور ته څه ووایم چی راته ویلی لالا د قاسم واده ته به ته ما ته جامی اخلی اوس به ورته زه وایم چی خوری مری ته څوک جامی نه کوی د زهیر گریوان تول لوند شوی و ولاړ تولو کسانو هم پر دی داستان ژړل جگړن هم خپلی اوبنکی پتی نشوی کړی وویل برید ځنکه وشو د پوستی قومندان وویل د قاسم د پیری لمبر و زهیر ورغلی ورته وویل چی ته ننوځه زه پیره کوم قاسم ورته وویل چی زه ته ارام وکړه چی ته دلته پیری وکړی زما واده کی به څوک کار کوی زهیر که څه هم ډیر ټینگار وکړ خو قاسم نه منله اخر زهیر هم راننوت د سهار لمونځونه مو کړی و د قران کریم تلاوت کوو او هم بی پیره کوله د دراسکوپ پز وشو مونږ چی وروتو دا په سر لگیدلی و بس بیا کلابند شو ویل بی تسلیم شی خو مونږ ورته وویل چی یا وطن یا کفن بیا نو دوی ناری شروع کړی چی یا تسلیمیدل او یا کفن جلال وویل صحیح خبره بی کوله تولو جلال ته وگتل جلال خپله خبره وغزوله وویل پنځه مو و نیول او لس مو ووژل ټپیان به هم لری جگړن وویل زهیره قاسم ستا څه دی زهیر وویل د کاکا ځوی می دی هغه له ما وروسته راغلی و خو مخکی لار قسمت هم عجیبه فیصلی کوی کمال وویل صبر وکړه صبر بڼه شی دی جلال کمال ته وگتل کمال موسک و جلال ورته وویل تول خپه دی او ته داسی خوشحاله بی کمال وویل کش د دی پر ځای زه وی داسی مرگ څومره خوند لری جگړن وویل جلاله دا کله خپه و رښتیا هم کمال تل خندل د هر چا سره چی به مخ شو تندی به بی ورین نیولی و کمال د هر چا ملگری و جنرال به تل ویل د مخ ښکلا به دی د یو کس دوست کی خو ستا د دوست ډیر دښمنان به وی خو د اخلاقو ښکلا به دی د تولو دوست کړی او ستا ټول دوستان به د یو بل دوستان وی کمال پنځه خویندی او څلور وروڼه درلودل دوه وروڼه بی په طالبانو کی ووژل شو مشر ورور بی هم طالبانو کی و هغه ځانگری ستایل درلوده وینستان به بی تل په اوږو پراته و اوږدی توری ږیری لپاره به بی په مخامخ جیب کی ږمنځ ایښی وه په سپینو جامو به بی تور واسکت اغوستی و بی د شل ډزی خو به هیڅ چیرته نه تلو د کمال پلار د امریکایانو لخوا بی گناه شهید شو امریکایانو د کمال په مشر ورور چاپه ووهله هغه تری وټښتید امریکایانو خپل زړه د کمال په پلار تش کړو د کمال یوه مور چی د زړه او شکر ناروغی درلوده د کمال لپاره د دعا یو څلی و د کمال دوه

لیکوال --- ادریس ساحل ساپی

خويندی واده وی او دری نورو بیا د کمال لاس ته ناستی وی د کمال یو کوچنی ورور بیا د کور ساتنی مسؤلیت درلود د کمال مشر ورور به کله کله د مور پوښتنه کوله خو زیاتره وخت به نه و د قسمت هم څه عجیبه پریکړی وی خو ځل کمال او مشر ورور یی په جگړه کی د یو بل په خلاف ودریدل یو ځل خو کمال مجبور شو چی خپل ورور وولی کمال په نښه ویشتلو کی نوم درلود د هغی به په توپانچه هم نښه نه خطا کیده هغه به ویل که زما څخه نښه خطا شی نو بیا می د ژونده بیخی زړه توریری جنرال به ویل زه په کمال نه یم خپه زه د کمال په خواراکی مور خپه یم چی هم کونډه هم بوره شوه او اوس یی دوه ځامنو یو بل ته وسله نیولی د جلال کیسی د کمال د کیسی څخه توپیر درلود ځکه کمال د مجبوریته او جلال د خوند لپاره دنده ترسره کوله د جلال مشر ورور انجینر و پلار یی هم په یو دفتر کی دنده درلوده گوزاره یی کیده خو د جلال د بنوونځی د کتاب قلم او کتابچی پر ځای د توپانچی فیکه او توپک سره مینه وه د به په فیکه نښه ویشته دوه ځل د کور څخه وتښتید او پوځ ته لار خو پلار یی بیرته تری راوست دریم ځل یی تښتی ته پرینښود اجازه یی ورکړه چی دنده ترسره کړی جگړن بیا د وطن سره مینی دی دندی ته مجبور کړی و د خدای پامانی وروسته جگړن د خپلی پلوی سره یو ځای خپل مرکز ته راستون شو

لمر هم خدای پامانی کوله خپلی اووه رنگه وړانگی چی ځمکی ته یی سپین رنگ ورکړی و او رڼا یی خپره کړی وه ټولولی جگړن چوکی کی ناست او کتاب په لوستلو بوخت و موبایل یی وشرنگید د موبایل سکرین ته یی وگتل اشنا شمیره ورته ښکاره شوه د اوکی بټن ته یی فشار ورکړ وویل سلام علیکم د هغی لوری غږ راغلی وعلیکم السلام جگړن یی جگړن وویل هو زه یم د هغی لوری کس وویل ځانته یی جگړن وویل هو مقابل لوری کس یی وویل سمه ده چی ځانته یی ستاسو مرکز ته سل مترې کی دوه کسان دی اوږدی ږیری لری سپینی جامی یی اغوستی موټر سایکل هم لری دواړه لکه چی توپانچه هم لری په دوربین کی ستاسو مرکز ته گوری یو کس بل ځان سره کړه د لویدیځ دروازی څخه ووزه که غواړی ونیسی یی او که نه غواړی مونږ به یی دوه ږزه کافی کړو جگړن وویل سمه ده زه یی نیسم مقابل لوری وویل وسلی ستاسو خو دوربین او نور شیان زمونږ دی جگړن وویل تاسو ما ته ځان معرفی نه کړو مقابل لوری وویل ته زمونږ په پیژندگلوی څه کوی مونږ خو درته وویل مونږ مخ پتی جاسوسان یو یواځی د دی خاوری دښمنانو سره

لیکوال --- ادریس ساحل ساپی

جنگیرو جگرن وویل نو ولی ماته خبر راکوی مقابل لوری وویل ته یو تکره او په وطن میین سرتیری یی خکه تا ته خبر درکوو که نه پوخیان خو ډیر دی جگرن وویل ستاسو له امله زما څلور ملگری ووژل شو که تا ما ته هغه خبر نه وی راکری مونږ به نه نیول کیدو مقابل لوری وویل ما یواځی تا ته خبر درکری ایا زما خبر دروغ و ما خو تا ته وویل چی کسان ډیر دی او بیا چی تاسو و نیولی کمانډویان چا راوغوبنتل ایا هغه خپله خبر شو جگرن وویل سمه ده زه د هغه کسانو چاره کوم مقابل لوری وویل ته به د هغه کسانو چاره کوی او که نا خو خو ستاسو په نیولو کی ستاسو د مرکز څخه د چا لاس و مونږ داسی اسناد پیدا کړی چی ستاسو د وتلو سره سم یی هغوی ته خبر ورکری جگرن وویل څوک دی مقابل لوری وویل پیژنو یی نه خو ستاسو د مرکز څخه دی چی پیدا مو کړ مونږ یی چاره کوو جگرن وویل سمه ده مقابل لوری وویل د خدای پامان موبایل بند شو جگرن غږ کړی کماله کماله کمال په بیره راغلی جگرن پاڅید وویل چا راته زنگ ووهه ویل یی چی دوه کسان تاسو څاری کمال وویل خا څه وکړو جگرن وویل تاور ته وخیژه گوره چی هغوی دی ونه وینی پام وکړه چی دا خبره رښتیا ده کمال وویل نږدی راتلی نشی او د لری می لیدی نشی جگرن وویل دوربین ورسره دی کمال وویل بی غمه شی قومندان صیب هیڅ ستونزه به نه جوړیږی کمال تاور ته وختو پلټنه یی شروع کړه جگرن وویل څوک بنکاری کمال وویل هو سل متره لری دوه کسان کمال ټولې هغه نښی وویله کومی چی مخ پتی جاسوسانو جگرن ته وپلی وی جگرن وویل شاوخوا یی وگوره بل څوک خو نه بنکاری کمال تر لږ وخت وگتل بیا یی وویل نا جگرن وویل سمه ده راحه کمال وویل کار یی ختم کړم جگرن وویل نا ژوندی نیسو دواړه د ختیځ د دروازی ووتل لس دقیقی وروسته غږ شو بی ځایه حرکت ونکړی یو یی په موټر سایکل پښه واړوله بل غوبنتل چی وخیژی خو د موټر سایکل په تیر کی سره مرمی ننوته بیرته د وتو سره سم د خاورو څر گردونه پورته شو جگرن غږ کړی بی ځایه هڅه مه کوی که غواری ژوندی پاتی شی وسلی مو وغورځوی او تسلیم شی موټر سایکل ته ختلی کس بیرته راکوز شو په خوارو سترگو یی جگرن ته وگتل پوهه شو چی نښه ویشتونکی لری نو دواړو وسلی په ځمکه کینودی جگرن غږ کړی د موټر سایکل څخه رادیکخوا شی دواړه دیکخوا شو جگرن د یوی ډبری د شا څخه راپاڅید راغلی د دواړو لاسونو ته یی زولنی واچولی تالاشی یی واخیسته هر څه یی هلته کینودل یواځی وسلی او دوربین یی راواخیسته کمال هم راپاڅید

لیکوال --- ادریس ساحل ساپی

دواړه کسان يې مخکې کړه او مرکز ته يې بوتله د دواړو د اظهاراتو معلومه شوه چې ډير زر به په دې پوسته برید وشی ټولو کسانو ځانونه تيار کړل پيره دارى هم کلکه شوه کمال او ضياءالله چې نښه ویشتونکى و وخت ناوخت سيمه پلټله جنرال او جگړن به هو کله کله بهر سيمه کى گشت کوو خو د برید درک ونه لگید د غرمى يوه بجه وه لمر په قهرجن نظر ځمکى ته گتل په ونو کى ناستو مرغیو سندرې وپلې دوه عسکر د دروازی مخى ته تيارسى ولاړ و جگړن د حويلې په منځ کى يوى چوکى ته کيناست موبایل يې راواخيست تر څه وخت پورى گوتى په کى وهلى بيا يې غوړ ته ونيو د هغى لورى سلام راغلى ده هم د سلام جواب ورکړ مقابل لورى وويل جگړن يې جگړن وويل هو مقابل لورى وويل هغه کسان مو ونيول جگړن وويل هو مقابل لورى بله پوښتنه وکړه اظهارات مو تری واخيستل جگړن وويل هو تری واموخيستل مقابل لورى په بیره وويل څه يې وويل جگړن وويل ويل يې چې په تاسو برید کيرى خو تر دى دمه د برید معلومات ونشول تاسو خو به معلومات نلری مقابل لورى وويل نا مونږ د برید په اړه معلومات نه لرو خو نور غلى شو جگړن ويل خو څه شى مقابل لورى وويل کله چې تاسو هغه کسان ونيول او خپل مرکز ته مو بوتلل زمونږ يو ملگرى وويل چې يو پوځى ستاسو د مرکز څخه راووت چا ته يې زنگ ووهو ورخطا معلومیده په بیره يې خبرى وکړى بیره دننه ننوت جگړن وويل ته د هغى نښى ما ته ووايه مقابل لورى وويل ما خو ندى ليدلى هغه بل ملگرى چې مو کله راغلى زه به بيا درته زنگ ووهم جگړن وويل هغه کله راځى مقابل لورى وويل ډير زر راځى نږدى تللى جگړن وويل سمه ده بيا معلومات راکړه زه په تمه يم مقابل لورى وويل خدای پامان جگړن هم دا کلمه تکرار کړه موبایل بند شو په جگړن ساعت نه تيریده کله يو خوا او کله بل خوا ځا نیم ساعت ووت خو د جگړن موبایل ته زنگ رانغلى جگړن چوکى ته کيناست په ډير انتظار او گرځيدو ستړى شوى و کيناستو خوند ورکړ څو دقيقى تيرى شوى موبایل وشړنگید جگړن زر موبایل راواخيست اوکى يې کړ وويل معلومات دى وکړل مقابل لورى وويل هو غمړنگه سړى و کابو اووه ويشت کلن به و لوى مخ يې درلود ږيره يې لږه وه تور وينستان يې درلوده همدا نښى ورته زده وى نور يې نه پيژنى جگړن وويل په غومبرى خو يې چورى نه و مقابل لورى خپل خواته کس ته همدا خبره وکړه تر لږ وخت چوپتيا وه بيا يې وويل هغه وايى چې نورى نښى يې ورته ندى معلومى خو که عکس يې ووينى پيژنى جگړن وويل

ليکوال --- ادریس ساحل ساپی

دا ټولی نښی د محمد دی مقابل لوری وویل محمد څوک دی جگړن وویل
لومړی بریدمن دی خو فکر نه کوم چی هغه به وی هغه تل طالبانو پسی بد
وایی ځان داسی ښایی چی د طالبانو زیاته کرکه لری مقابل لوری وویل زیات
ساده یی څوک چی په پوځ کی دنده لری باید په هیچا هم باور ونه کړی د
یعقوب خان خسر د انگریزانو جاسوس و ایوب خان چی مونږ یی د میوند فاتح
گڼو انگریزانو د ایران د زندانه ازاد کړ لاهور کی یی میشت کړ او عبدالرحمن
خان ته یی یو گواښ کړ ته یی عکس ستاسو د مرکز شمال ته چی دوه سوه
متری کی کوم خور دی هلته د غر په یوه څنډه کی د څیری بوټی ولاړ دی
هملته یی کیده خو چی کله دی عکس راوړو مونږ ته خبر راکړه جگړن وویل
سمه ده موبایل بند شو جگړن د کمال خواته ورغلی ورته وویل د محمد یو
عکس می په کار دی خو باید پوهه نشی چی عکس زما په کار دی کمال
وخنډل وویل دوربیندار ټوپک کی خو څه کمره نشته چی زه یی تری عکس
واخلم جگړن وویل نا په څه چل یی د هغی څخه واخله یوه بانه ورته وکړه
کمال وویل څه پری کوی جگړن وویل چا ته ونه وایی خو زه په محمد شکمن
یم هغه کسان چی ما او تا و نیول د محمد سره څه اریکه لری کمال وویل ته څه
پوهه شوی جگړن وویل پسی گرځه مه کمال وویل که دا خبره رښتیا وی زه
خو یی ژوندی نه پریردم ټول عمر یی د حکومت وخوره خو خدمت یی
مخالفینو ته کوی جگړن وویل کومه غلطی ونکړی د دی خبری خدای زه ته او
هغه کس چی ما ته یی دا خبر راکړی دی خبر یو په خوله لاس کیده خبر
دومره هم باوری ندی دا عکس هغه کس ته ښکار کوم هغه یی پیژنی کمال
وویل سمه ده جگړن وویل کومه غلطی ونکړی کمال د خا په بڼه سر و خوځو
ترلږ وخته جگړن او کمال خبری کولی جلال هم راغلی دری ملگرو یو بل ته
زړونه تش کړل مازیگر وخت و لمر خدای پامانی اخیسته او ورو ورو د
هسکو غرونو شاته پناه کیده کمال د جگړن خواته راغلی وویل عکس می
راوړ جگړن تری عکس واخیست وویل راځه د جنرال څخه یی اجازه وغوښته
وویل چی شاوخوا سیمه یو ځل گورو جنرال اجازه ورکړه جگړن د کمال لږ
اخوا شو زنگ یی ووهو وویل مونږ عکس دروړو مقابل لوری وویل سمه ده
جگړن او کمال لارل عکس یی په ښودل شوی سیمی کی کیښود بیرته راغله
کابو یو نیم سل متره لاره یی وهلی وه جگړن شاته گتل یو کس د عکس په لور
راروان و جگړن کمال ته وویل عکس ځای ته څوک راځی کمال د خپلی
وسلی خوله هغی ځای ته برابره کړه وویل مخ یی پټ دی وولم جگړن وویل

لیکوال --- ادریس ساحل ساپی

دوست دی کمال وویل سمه ده بیرته بی خپلی لاری ته دوام ورکړ خو دقیقی
وروسته دواړه په مرکز کی و یو نیم ساعت ووت خو د مخ پتی جاسوسانو
لخوا جگړن ته خبر رانگی یو پوخی راگی وویل جنرال صیب مو غواری
جگړن وویل ولی څه شوی پوخی وویل د برید په اړه خبری کوی پوخی بیرته
لار کمال وویل یو جنرال صیب هم نه وخت کی کار وی خو دقیقی وروسته
جنرال خبری کولی وویل ملگرو د برید په اړه خو ټولو ته معلومات دی

نقاب لرونکي انجلی لومړی برخه

د دوهمې برخې انتظار کوی

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**